

NAR

nar, figur, hvis funktion er at underholde fx med gøgl eller ved at latterliggøre sig selv eller andre, og som har frisprog hos autoriteterne og derfor kan tillade sig større dristighed i sine udtalelser. Narren optræder i rituelle og teatrale sammenhænge, i forbindelse med hoffer samt som litterært og billedligt motiv. (fra Gyldendals "Den Store Danske").

En udendørs middelalder-performance med Johannes Lilleøre, iscenesat af Erik Pold.

Eftersom vi er på vej ind i en ny middelalder, må narren træde i karakter. Han vil med platheder og guitar-spil kaste fx racisme ud over folket. Han taler hvem som helst efter munden i desperate forsøg på at connecte med sine medborgere. *"Syng med, for helvede, det ville de have gjort sydpå! De er mere dyriske."* Hans livserfaringer stritter i øst og vest. Latterkurser, åndemaneri og citater fra biblen sprøjter fra narrens amatøristiske aura, mens han manisk nærmer sig et kollaps.

Idéen bag forestillingen NAR er at genoplive narren som en småbitter eksistentielistisk moderne meningsdanner. Skuespiller Johannes Lilleøre og instruktør Erik Pold har haft et kunstneriske samarbejde gennem en årrække med fokus på at undersøge måder at performe og agere på, der bevidst arbejder på grænsen mellem fiktion og virkelighed og som undersøger en spillestil i direkte dialog med publikum. En leg med genkendelige figurer der siger og gør absurde ting, og som tillader sig at være både latterlige, provokerende og (dum)dristige på samme tid, præcis som narrens rolle.

Er meningsdanneren vor tids nar?

De senere år er begrebet "meningsdanner" vokset frem og dækker over mere eller mindre tilfældige offentlige personer, der stiller op i medierne og har meninger klar om næsten hvad som helst. Det kan være bloggere, skribenter eller teaterdirektører, og de får ofte tildelt taletid i medierne, også når de rent faktisk ikke ved noget om det de udtaler sig om.

Vi elsker meningsdannere fordi de stiller sig op og siger det vi tænker, rådt for usødet. Vi elsker at blive forargede og irriterede på dem, eller at blive begejstrede enige. Nogle gange får de italesat vores indre svinehund, andre gange får de givet en moralsk opsang. Ofte er de for meget og som regel voldsomt underholdende. Måske er meningsdanneren i dag blevet vor tids version af narren. Det er denne tendens i tiden, der sammen med inspiration fra eksistentialisme, narratologi og kulturpsykologi, vil danne et tematisk bagtæppe for en serie af scener og figurer, der alle bliver fremført af Johannes Lilleøre, og som rammes ind af et slags middelalderteater, der fungerer som udgangspunkt for en samtidskritik.

Bygge videre på tidligere samarbejder

Lilleøre og Pold har arbejdet tæt sammen på en del projekter, senest skabte de en performance, som indgik i billedkunstneren Jes Brinchs udstilling "One foot in the grave" på Charlottenborg Udstillingshal i København oktober 2015. Det var en soloperformance hvor Johannes Lilleøre skabte en figur i form af en Singer-Songwriter, der var inviteret til at give nogle numre på sin guitar, men som aldrig rigtig nåede frem

til at spille noget som helst. I stedet blev det en monolog, som med udgangspunkt i en "eksistentialistisk øvelse" kom til at beskrive en mand der sidder så meget fast i sit liv, at han aldrig lykkedes med at nå frem til nogen som helst essens eller pointe, stærk nok til at han ville kunne synge en sang om den. En slags skriveblokering for åbent tæppe, som kommer til udtryk ved, at han taler sig længere og længere op i et hjørne, hvorfra han begynder at bebrejde publikum og folk på gaden sin situation.

I øvrigt mener han at man som kunstner er decideret ond, hvis man laver kunst om andet end klimakrisen og flygtningestrømmene, uden at han selv er i stand til det. Denne scene/figur har givet lyst og blod på tanden til at lave dette projekt.

Arbejdsmetode

Forestillingen vil blive improviseret frem, skrevet og konceptualiseret af Pold og Lilleøre. Vi vil tillade os at være meget afsøgende og prøve forskellige retninger af, meget gerne også ting der får os lidt på afveje. Det handler om at udvikle det performative element på måder vi begge to finder fascinerende, udfordrende og inspirerende, og som vil være overrumplende og markant når man møder det på en åben plads i byen. Vi ønsker at betræde nyt land for os begge med dette projekt.

Arbejdsperioden vil blive delt op i 2 workshops, hvor vi udvikler og afprøver idéer og en samlet, mere regulær 5 ugers produktionsperiode op til premieren, hvor Pold vil fungere som øjet udefra og Lilleøre som skuespilleren på scenen.

Som ramme for forestillingen vil scenograf Rikke Juellund skabe helt enkelt turné scenografi, der består af en lille scene bygget op af træ-podier med bagtæppe, som tager inspiration fra middelalderteatret. Det får bevidst et lidt pauvert look, som også vil blive afspejlet i kostumerne. Scenografien skabes til både indendørs- og udendørsbrug. Forestillingen skal kunne stilles relativt hurtigt op og være turnévenlig.

7 gratis forestillinger udendørs ved Kunsthall Charlottenborg og som en del af Golden Days.

Forestillingen realiseres i forår/sommer 2017 og har premiere den 1. August, som en del af Passage festivalen i Helsingør efter aftale med Jens Frimann og Helsingør Teater, herefter tager den forbi Teater Momentum i Odense, efter aftale med teaterleder Marianne Klint.

København-premiere bliver den 11. august kl. 20.00 udenfor i gården foran Kunsthall Charlottenborg. Den spiller yderligere 4 gange lørdag d. 12. august og søndag d. 13. august kl. 17.00 og 20.00 og endelig er det planen at spille 2 gange samme sted den 16. og 17. september kl. 15.00 som en del af Golden Days Festivalen. Det er disse 7 forestillinger der søges støtte til hos Københavns Scenekunststudvalg.

Produktionen er støttet af Statens Kunstfonds Projektstøtteudvalg for Scenekunst.

